

L'independentisme fa guanyar

Costa de creure-ho sense pessigar-se però la realitat és que, en les pròximes eleccions, la batalla principal es lliurarà per apropiari-se l'etiqueta d'independentista. Des de CiU, Artur Mas es defineix a si mateix en aquest sentit i als convergents els agrada recordar que són ells el partit que més independentistes aplega. Han sobiranitzat el discurs i, almenys formalment, han canviat el peix al cove per una nova filosofia de contundència respecte a Madrid. Tots aquests trets s'han accentuat clarament després de la manifestació del 10-J.

La nova Solidaritat Catalana per la Independència s'ha estrenat reclamant, també, aquest espai electoral. Laporta, López Tena i Bertran lluitaran per capitalitzar al màxim les aspiracions d'un sector de la societat que les darreres enquestes consideren majoritari. Reagrupament s'hi afegirà, amb tota probabilitat, i ja ha començat una cascada d'adhesions orientades a forçar la creació d'una oferta transversal i coherent amb els que volen un estat propi, i el volen ràpid.

La tercera marca en disputa és ERC, que ha perdut l'exclusiva de l'independentisme electoral. Els republicans fugen a tota velocitat del tripartit i s'ofereixen, igualment, com a vot útil per tractar de prémer l'accelerador en la pròxima legislatura.

La resta d'espais, doncs el de sempre. Amb la diferència que federalistes diversos i espanyolistes variats aspiren, com a màxim, a conservar els diputats que tenen al Parlament sortint. La història d'aquest país va ràpida.